

הדר פרק שני עירובין עא:

הנחות הב"ח

(6) נמי פלני נס כי רוחomy לדסה בר יוסט מה מהלמא נפתת: (3) ריש ד"ק סה קמ"ל ומי לאנטקם של דתנוילר ד"מ י"ג (4) הומ לד"ס מסתמפני ומי לדתנן נפק נכל מעלהן בכל מערכין וגוטספער: (4) ד"ה נפתת ומי נעלן נפתת ולפרושו סה דקמינו: (5) בא"ז וכ"כ שמה שביבת וכו'

מוהפ רישׁ

מוספֶת תוספות

א. ועוד דלא שייך למקירנו החיבור בין
תמדנן איכל ווין משקה.
טומ' אכל"ה. ב. בין
שטמאן האב הטומאה מטה
בבאשון או בשיערו אהיה
ראשן, איכל' כל' על פטול
את ההרומה מטה
משקן להיות תחילה,
שתמך טומן בה. רצ' מומט
ג. ג' וחשבין כאוכלי^{שענ'}
שנגןו במשקין. ר' צ'
ה. טטרוט פאי מ'.
ד. דוחה הוא בבר
שנתהבר בוטו ולא היה
מבורר בחילתו, שנחלק
בכוס דין מלרע
בחילתו ומה שנותר
בכוסו אם לאו, והכא
עינין אין נברד בדור
אתו. פ. דאן קרייל שאן
משתהפין, ר' אלעד בן
התודאי [סבר] דהaca אין
בכירה לדור שדרון אללו
בדרכו של גיגו. ס. ו. קלעטום
הברכתם בלבינו.
ז. עשו עירוב חזרות קודם
בלא לא בעי איז'ב' שתרוי.
טומ' ר' יט'. ז. אשמעין
דאלא זיג בשחרת דרכו.
ס. ס. ח. אלמא לא ס' ג' הדוי
בכפה. ט. ג' גבי שתרוי
ודגדינו בון' ובשור מל'.

לעשותו בfat מוכחה
AMILITA שנעשה גם לצורך
הה策זות. ס. וליכא
אביי, שהרי משפט עירובי

ולרכ' יומק אלה. נועלה גמצייה מהד כמדיניקלן ודקומילת ל'ס' ס' כי סי' חד עירוב ר'ס' כל' יוחנן ק'': אמר אָזֶה כו'. ואל מלוממה צ'ן: כי' זין נועה ציון. צממייה: זה צו' צלגינו ואפק. וכן ו' עד' טמלויה חנית וואפק' צו' נטש ציתוף עשו מומחהילא סוממיכין עליינו סכלי' סכני' כל' מפק' יין מילן לאקמו סכני' יין

בצומפות ס"ל נון מל"ז לן גראילס
וישו לטס כמי שנטמפו צממות צלה
סודרין אין לכל מהד וו': צומפלין
היאוף נקמוס עירוב קמיפלאג'. וכן
מל' מודח למתוי מותル זטמיהוות
פליגי דען סכלי כוון דנטטמפו
צמבי לן יליין נערת חליות וו' עט
ו' ומומלין נפואין מוו' לו' דיך
פמאיס צבאייס סכלי שיטוף הקמבי
סקן פמותוט זו מהברן וסומכין על
שיטוף סכמי' מהת עירוב צל חקל
ונן מל' סכלי להן סומכין: מגן
המיעו' לא. דצאי פלייניג: כלכל
כל"מ. לדין סומכין על שיטוף
צמוקס עירוב: מ"ע. ס"ל נלב'
צמורייסו' למ' מטס דטמורייסו מל'
מל' מוד טעמעם למ'': וא' קד
טעמעל כו' סטטי יילטט נמה' ניא.
לבד למיימר במרקייסו' צטטמלו' כלכלס
כ"י' לייטניך לד' מדר' ק' טס
המינו' טעמעם דר' ק' נ' מושס לדין
סומכין ציטוף הול' מטס לדקבלר
הן מעידין בחליות ציין דטל' מל'
לי' מ' לקמן וס' שיטוף דען מל'
די' ס' דתקני ממי' נ' ז' וו' וו'
ציין ס' נ' סומכין עלי' ציטמי'ות
הכל' ס' קיל' דנטטמפו צפת סומכין
קמ' ל' ס' נ' כר' מ' דוקומקן וב' גידל
המ' ג' נ' ג' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
המ' ר' מ' ה' נ' כוון דטל' מ' ס' נ'
כ' מ' דטפי' צפת נ' סומכין עלי' ציטמי'ות
כלכל' כ' מ' נ'': פ' ק' קמ' ל' ד' נ'
עדיין מהרי' קומי' צעיזוינ' צעיזוינ'
טטל'וועויב' נ' ג' נ' ג' נ' ג' נ' ג'

בגמ' מהד מן סהיליותו ומה ר' יועיל נ"ע למ"ז ר' מסות דמןין
מת זכה לזכותו וכלה דין להנמה נבנ'ת נ"ל צמיה צימוף הילן עירובין
ונחלר לטה דהמראין צימוף מכוותת נחלר צממיות וכו' ^(א) צבנ'יהם ^(ב) ו' ^(ג)

יששלב שקראו עירוב הזרות. סס. יא. [ד] משתרם יותר בבית מבחן. סס.

שָׁמֶן שְׂצִעַ נְעַד גַּבֵּי יַיִן כֹּר. נָחָלָה מִסְמָעָה דְּסַמְּנָה מִסְקָה
מִלְּקָמָמָה רִי יְוָמָן צָנָן נְוִי סְנִיסָה מִחוּדָלִין דָּלִי חַטִּיאָה הַוְּלָא
כַּיּוֹן דְּעַזְוָן יְוָסָה חַלְוָן פְּמָלָן גַּם שְׁדָר סַמְּנָה מִמְּטוּחָה יְיִינָה לְהַנְּסָלָה
לְוָמֶר דְּפָלָגִי רַבְּנָן וּלְיִיְהָן נְוִי בְּקָרְבָּן מִסְמָעָה לְקָדְלִין וְסַמְּנָה גַּם
וְמִזְמָרָה כְּפָרָה בְּסַמְּמָסָה (בְּגַם).

ורב יוסף אמר רב
דרבי יוחנן בן נורי ר' יוחנן
אשמן שצוף על גבי ר' יוחנן
לא פסל אלא שמנון
נורי אומר שניזון חביבו ר' יוחנן
ורבי שמעון בר' יוחנן אמר אחד והוא
להזה בין ולזה בין אין
ושפך וזה בא בלבינו
פלגנו דחויה עירוב כי ר' יוחנן אמר
של יין בשותפות ר' יוחנן
ברורה ובגן סבירי ר' יוחנן אמר
ר' א' בן תדאי ובכבוד
במקום עירוב קמייפל
ומר סבר סוכמוץ אמר
לה דאמר רב יהודרא
ואמר רב ברונא אמר
תדאי מ' ט' לאו מי
אל אבי ואיד חד טע
לי הא קמ' לדלא
בעירובין מאיר' מ' ומ' מ' מ' מ' מ'
בחזירות בפת ואם ר' מ' מ' מ' מ'
ימשתחפין במכווי ב-
בפת משתחפין ימער
במכוי שלא לשכ
התינוקות שייאמרו או
ר' מ' וחכ' א' או מעיר
בה ר' (ט) נחומי ורב
יליהא לא הליינו דרב
דא עבדין כתרי חומריב בעירוב.
כך פון גילם' קווינטלס
ויל' גלים' עדכ' דוכט' דפ' קווינט'
השו לכו כילו נסחטפו צממות צול
הונדר' יין נכל לה ונה' :

למייחס שמה תשכחה תורה עירוב, דהיינו אמרו לכך טrho להשתכח במקורה בפתח כדישיערן החזרות כה הוא בפתח. מות' ר' פ". ו' ולמה ר' פ".

ס א מוי פ"ה טומם חוכמן סלמה
ב מוי פ"ה מאי עליון סלמה כ למג
כ מוי פ"ה קמי סוף סמג סמג
ד מוי פ"ה סמג סמג סמג
ה מוי פ"ה סמג סמג סמג
ו מוי פ"ה סמג סמג סמג
ז מוי פ"ה סמג סמג סמג
ט מוי פ"ה סמג סמג סמג
י מוי פ"ה סמג סמג סמג
ע ה מוי סמג סמג סמג
ש מוי סמג סמג סמג
ס

הדר פרק ששי עירובין

לעב.

עין משפט
גר מצוה

עֲאָבָם מֵיִם פַּדְמָלֶל
עַלְיוֹנִים כָּלֶל וּסְמָגָן
עַצְמַן הַמּוֹצָעַ חַמְמָמִי
שָׁעַסְעִיף גָּן

רביינו חננאל

וחוככים ומורמים (אין). מערביין או אוקומקה ממשתפתי. דבר הכהן קומי, והוא מערכין בחצרותם בפה, ושבה אחד מון ולטה ונשתחן ובטל רושהו. ל' מאר או ביטול ומומרין בכאנ' ואונא. מא שמתהפען במכביין ושכח אהוד מבני השער זאַר ולא עריך מהדרין כאן וכאנ'. אאסטנק דורייל למאל עירובין החזירות בטבת במקום שוינך, דאמאר רב דראין טומכין על עירובין דראין יהודה אאר רב להלה כר' מאיד וברונא אאר רב להלה כלעאללען טומלען טרקלין מתני חמיש בן תדא. מתני טבשות טרקלין האהורה בערבות ריבוי אונד, פ' ביריה אחד, אוקומקה ורב נחמן מלוקה ריבית שמאי ובית הילל מאספטען פ' פסקא דורייל הצל. אם הם הולקים מבהציה איכא דאמאר אמר רב נחמן אף (במנסע) מחוליק, פלייג בה ר' חייא ו' שמונן רב, דאמאר מחוליק ברכ' מחייבת שאן לתקרא ר'.

וחד חומר צין, לפ"י רכנן מודו לדון סוכמנים עלייה צחזר לדון למילוי מגנו: כי פליג' צפפא. ופליג' צין צציחומ' צין צניעלווב לדער' מילוי להן סוכמנים עלא זה ובמקוס זה: מהי לנו זו. וכקעה נמלען דהמאר ציינו נם פליג': הוו מאפקפין צמכו צפפא. דמעסמספין דומינין דמעמצעין

חד' אמר בין דכו"ע לא פלני רבעין תרתי
ב' פלני בפת מיתובי וחכמים אמרים או
מערבין בפת או משתחפין מבין ב' בין אמר
בחצר רב נידל אמר רב ה' ק' או מערבין בחצר
בפת ומורתין כאן ואנו או משתחפין מבין
בפת ומורתין כאן ואנו אמר רב ה' יהודה אמר
רב הלכה כרבי מאיר ורב הונא אמר מנהג
בר' מ' ורבי יוחנן אמר נהג העם כרבי מאיר:
אחד ב' ש' אומרים עירוב לכל חכורה וחכורה
כב' אומרים עירוב אחד לכלן ומודים
ובמן שמקצתן שרוין בחדרים או בעליות
שחן צרכין עירוב לכל חכורה וחכורה:
למ' אמר רב נחמן מחולקת^ט במיטפס
במוחזאה עשרה דברי הכל עירוב לכל
אכל חכורה וחכורה איכא אמר ר' נ' אף
במטפס חולקת פליינ' בה רב' הייא ורבי
שםען ברבי חד אמר מחולקת^ט במחיצות
המגיאות לתקורה אבל מחיצות שאין מגיאות
لتקרוה דברי הכל עירוב אחד לכלן וחד
אמר מחולקת^ט במחיצות שאין מגיאות
لتקרוה אבל מחיצות המגיאות לתקורה
דברי הכל צרכין עירוב לכל חכורה וחכורה
מייב'.

בצ' מל' חד סול ודעמו נא' צאנגו מל' עירובין לאכני נמי צענידער
דמי: איך נספסט מאלונק. דלא' מיטעלן ביט' סמאל' זטמלה
ענשלס סול לדקמי זטמאל'ס מוויז' מל' קפילו זטמאל'ס נמי
הטמי: פלאג' נמי. זטמאל'ס מון' קול': מהלונק. ביט' סמאל'
ויז'ת' צ'ל'ן כו': איגל' מהי'זוט אט'ן מגיעות למקרא. היפילו צן
ענשלס דערלי' שעירוב' חד נכלון ופליינ' קולויטו לייסי דרכ'
נמאן לדקה (ט) לייטנ' קמל' קומל' דזטמלה ענשלס מודו דהלאן
קי' ובקה' גומלין היפילו זטמאל'ות למקרא פלאג' ולנטנ' זטמלה
קומל' דזטמאל'ט נמי פלאג' וטמי' זיט' סמאל' ובקה' קומל'
דרהפיילו זטמאל'ות ענשלס למ' קאלו היל' זטמאל'ות קמיגעות למקרא:

כ. אע"פ דורות הגוי לא שמה דיריה אפס"ה אין דירית הגוי שאצל הבת מכתבת לגבי השכירין ישאורה והל ולוחץין עירוב לכל אחד ואחד. ס. כב. דורותיו של שלום רם, ס.

מוספֶת תומפות

א. דוחצ'ר קרוב למכוון טפי מכבריה. מוט' ליש' ב. דוחצ'ר דמאי טפי למכוון. ס. פ. [ש]יש' ב' (ער' אמרות). מוט' גאל'הן ד. מי אשמעין הדא יוחנן לומר נהגה, פשיטא דלא מהתין, דרא' ג' חמוריין. למה לנו למתה בחומריא. ועדי' ג' ג. מה שמארך על העיירה חאר שעשעה השיטהך. ס. פ. [ש]חויזוין

להבא חמץין לאזרך מילוי
דרך מבוי, ולא צו למסנין
על עירוב במקומות מצוחה, לא
ואיכא דחויה מצוחה, לא
מהחין להן. וטיעל'ן
. ולא עירובה עם שניהם
זה שריגליה הבו אוסרת וזה
שאניה גזילה הבו אוניא אוסרת.
ק. והותר הרגיל לעצמו
ט. שוד. ר' פ. מוק.

שרגילה בו עירבו בחזרות
ושתפו במבו', וזה שאינה
רגילה לא עשו אלא עירוב
או שתוף וכו', לר"מ זה
שאינה רגילה בו החבינה
ליה כאילו כאלו לא עירוב

כלל. מי פלאני, וודחת החזון
אצלו והותר הרגיל
ולרבנן נאסר הוגיל, דאיין
לדוחות אצל שאינו רגיל
משמעותן על מידור
סדרם, שהרי איןנו רגילים
מוחדר לעצמו במבה שעריר
ענ"ג דלא שתרפ. טעם
ראפ. ג. להתייר או

הנוליגיה בנו. מי לרין' יא. עירוב חצירות עירוב חצירות של עם החצירות של מומ' ו' ממא. זה. טום. ר' פ'. דסיג בעיובם בלבד שוחקה סס. יג. דבוי רתמי ולשוןם סגי בעיובם בלבד שיתרוף סס. יד. ההוא עירוביון עמו בלבד שיתרוף והוא באלו לא ערב כל הדעת

בעין תרתי לר"מ, והשתא
הו ר"מ לכולא, ולכון
קאמר נהגו העם כר"מ
דא עביד כר"מ בהווא
עובדא דפי' דהו לכולל
לא אחים גוונטן

ט. [ד] כולם זו לפניו
מו, ואין פתח לחצר רל
ליךונה, וכולן יוצאו
דרך החיזונה. טס
ט. ולא יהו האחורי

צריכות עבר כלל
דכולהו היה בית שער
דפניים. סס. י"ג. דאמון
בית שער דיחיד לא שמיין
בית שער, מ"מ משלישי
ואילך לא צריכין ליתח

עירוב. אס. י.ח. הדינים
בבית רכਮ. אס
יט. ומוטרין כולם בינו
בעל הבית בין הם להוציא
מחודרים שלהם לרשומות

חמשה חברות ששבתו בטרקלין אחד
[להלכה דבמחייצות שאין מגיעות לתקרה מחלוקת]

ומודים בזמן שמקצתן שרוין בחדרים או בעליות

מחלוקת במסיפס

אבל במחיצה עשרה

**"מחלוקת במחיצות המגיעות לתקrah"
וכתבו התוס' (ד"ה במחיצות) דאיiri במחיצות עראי בגון ירייעות**

"מחיצות שאין מגיעות לתקраה"

ונחلكו הראשו' אם המחיצות שאין מגיעות לתקраה הם מחיצות קבוע, ובמשנ"ב סקכ"ז נקט להלכה דאך אם הם מחיצות קבוע, אולם לאור שמה היל' סוכה פ"ד ה"ד נקט בשיטת התום' דף ע"ט ע"א דודוקא במחיצותUrai ולא במחיצות קבוע ע"ש

ומיהו אם יש לאדם סופר או מלמד בביתו....כיוון שכולם משתמשים
בתוך הבית בכל עסק תשייתם באפיה ובבישול

עירובין דף ע"ב ע"ב

שו"ע סי' שע"ב סעיף ג'

עירובי חצירות

עירובי חצירות

אבל אם היה עירובן בא אצלן

עירובין דר ע"ב ע"ב

שור"ע סי' ש"ע סעיף ה'

53108 | © כל הזכויות שמורות

אבא

עירובי חצירות

בן

בן

בזמן שמוליכין עירובין למקומות אחר

אבא

עירובי חצרות

בן

בן

אבל אם היה עירוב בא אצלן.

[ראה בשער הציון סי' ש"ע סקכ"ב שנחלקו הראשו' באופן שהעירוב מונח בבית אחד הבנים]

מי שיש לו בית שער אכסדרה ומרפסת בחצר חבירו

בית התבנ בית העצים ובית האוצרות